

провадженні яких перебуває кримінальне провадження щодо кримінального правопорушення, у розслідуванні чи судовому розгляді якого він брав або бере участь.

Приводом для забезпечення безпеки адвоката як учасника кримінального провадження є його заява. Підставою для вжиття заходів забезпечення безпеки є фактичні дані, що свідчать про необхідність у застосуванні заходів безпеки, тобто достатні дані про те, що адвокату, який бере участь у кримінальному судочинстві, дійсно погрожують убивством, застосуванням насилля, знищенням або пошкодженням його майна чи вимаганням, іншими злочинними або небезпечними, протиправними діями. Законодавство повинно забезпечити адвокатам можливість здійснювати їх професійні обов'язки без перешкод та залякувань й недоречного втручання. Зараз зареєстровано ряд законопроектів, в яких більш детально визначаються особливості гарантій для адвокатів, це свідчить про наявність реальної загрози втрати адвокатами незалежності, і, як результат, позбавлення громадян України на роки вперед їхнього права на ефективний захист.

Проте закріплення, це тільки половина шляху, який потрібно пройти, для того, щоб відповідати високим стандартам, які закладені в витоках цієї професії. На практиці ж, юридичні гарантії не завжди мають фактичний зміст, а це є проявом недовершеності законодавства на фоні суспільних відносин.

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. Відомості Верховної Ради. 2013. № 27. Ст.282
2. Головань проти України [Електронний ресурс]: Рішення ЄСПЛ Заява № 41716/06 від 05.07.2012 року
3. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві : Закон України 23.12.1993 № 3782-XII. Відомості Верховної Ради України. 1994. №11. Ст.51

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія, доцент **Кубаєнко Андрій Володимирович**

ЩОДО ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «АДВОКАТСЬКА ТАЄМНИЦЯ»

Проблема розголошення адвокатської таємниці як підстава відповідальності адвоката займає одне з найважливіших місць в юридичній літературі. Дослідженням проблематики адвокатської таємниці та інформації, що становить адвокатську таємницю, її суттєвих ознак та змісту займалися такі видатні вчені та практики як: Н.М. Бакаянова, Т.В. Варфоломеева, О.Ю. Костюченко, О.П. Кучинська, С.М. Логінова, М.А. Погорецький та інші.

Звернемо увагу, що в юридичній літературі відсутня єдина точка зору щодо характеру адвокатської таємниці. Як вказує М.М. Погорецький, адвокатська таємниця базується на розумінні історії та філософії права, принципах соціальної справедливості і законності. На думку вченого, за своїм змістом вона наближається до службової, а за кількісними ознаками набирає змісту особистої та державної таємниці [2, с. 426-427]. У свою чергу С.М. Логінова пропонує під адвокатською таємницею розуміти відомості, які адвокат отримав у процесі виконання своїх професійних обов'язків, розголошення яких може завдати шкоди фізичній чи юридичній особі, тобто клієнту. Авторка зазначає, що таємниця адвоката являється таємницею клієнта [3, с. 11-12]. Цікавою є точка зору А.М. Пшукова, який відносить адвокатську таємницю до довірчої інформації, яка носить приватно-правовий характер, і служить засобом захисту приватного життя громадян.

Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», а саме у п.1 ст. 22, містить законодавче визначення адвокатської таємниці, яке, на нашу думку, є досить вдалим і вичерпним, оскільки повністю розкриває зміст цього поняття.

Досліджуючи зміст поняття «адвокатська таємниця», варто звернути увагу на коло інформації на яку поширюється особливий режим секретності. Позитивним вважаємо той факт, що саме звернення особи до адвоката, відомості про те, хто саме звертався до адвоката, є адвокатською таємницею. Таємниця звернення осіб із проханням про надання правової допомоги має зберігатися навіть тоді, коли доручення про надання такої допомоги не було прийнято адвокатом. Адвокат має зберігати у таємниці й відомості про мотиви відмови у прийнятті відповідного доручення (наприклад, через переконання адвоката у відсутності правових чи фактичних підстав для його виконання). Отже, можна зробити висновок, що адвокатська таємниця включає в себе будь-яку інформацію, яку отримує адвокат у зв'язку із здійсненням адвокатської діяльності, окрім самого факту звернення. Адвокат не повинен та не може розкривати жодних відомостей, які були повідомлені

йому клієнтом. Будь-яка інформація, що буде розголошена, може призвести до втрати таким адвокатом авторитету, довіри та притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

Збереження адвокатської таємниці є одним з принципів діяльності адвокатури, а її розкриття – надзвичайно серйозним порушенням (за виключенням випадків, передбачених пунктами 4, 6 та 7 статті 22 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»).

Дотримання адвокатської таємниці самим адвокатом та збереження її недоторканості від будь-якого стороннього впливу є запорукою розвитку правової держави, формування суспільства у якому пануватимуть законність і правопорядок. Сьогодні проблема забезпечення адвокатської таємниці постає досить гостро через порушення з боку працівників правоохоронних органів (наприклад, незаконні обшуки в приміщеннях адвоката), а тому потребує подальшого вивчення з метою створення додаткових гарантій її захисту.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
2. Погорецький М.М. Поняття кримінальних процесуальних гарантій адвокатської таємниці. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2013. № 4. С. 421–428.
3. Логінова С.М. Адвокатська таємниця: теорія і практика : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.10 «судоустрій; прокуратура та адвокатура» / С.М. Логінова; КНУ ім. Т. Шевченка. К., 2002. 19 с.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Деменчук Марина Олександрівна**

Дишко І.В.

*студентка 2-го курсу магістратури
факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ІТ-АДВОКАТА В УКРАЇНІ

Розвиток інформаційних технологій давно охопив світ, не оминувши сферу юриспруденції. Частина юристів успішно використовує у своїй